

Onder de nieuwe wet krijgen
alimentatiegerechtigden maximaal 5
jaar partneralimentatie i.p.v. 12 jaar.

Wat hield de
wetsherziening in?

Wat is het doel
van de wet?

1) Sneller meer arbeidsparticipatie van
alimentatiegerechtigden: zij gaan sneller (meer)
werken voor hun eigen inkomsten;

2) alimentatieplichtigen kunnen sneller een eigen
leven opbouwen, door minder langdurige
financiële verplichtingen;

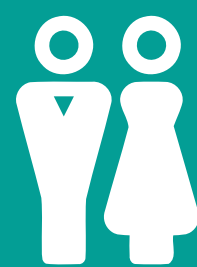

3) Minder langdurige scheidingsprocedures en
complexe scheidingen, door eerlijkere
alimentatieregelingen.

Uitzonderingen

1) Lang huwelijk (>15 jaar, binnen 10 jaar AOW):
termijn loopt tot AOW-leeftijd.

2) Lang huwelijk (>15 jaar, vóór 1970 geboren):
termijn is 10 jaar.

3) Zorg voor kinderen <12 jaar: termijn loopt tot
jongste kind 12 jaar is.

Daarnaast kan in uitzonderlijke situaties een beroep
worden gedaan op de hardheidsclausule. Hiermee
moeten schrijnende gevallen worden voorkomen.

Bevindingen uit de tussenevaluatie

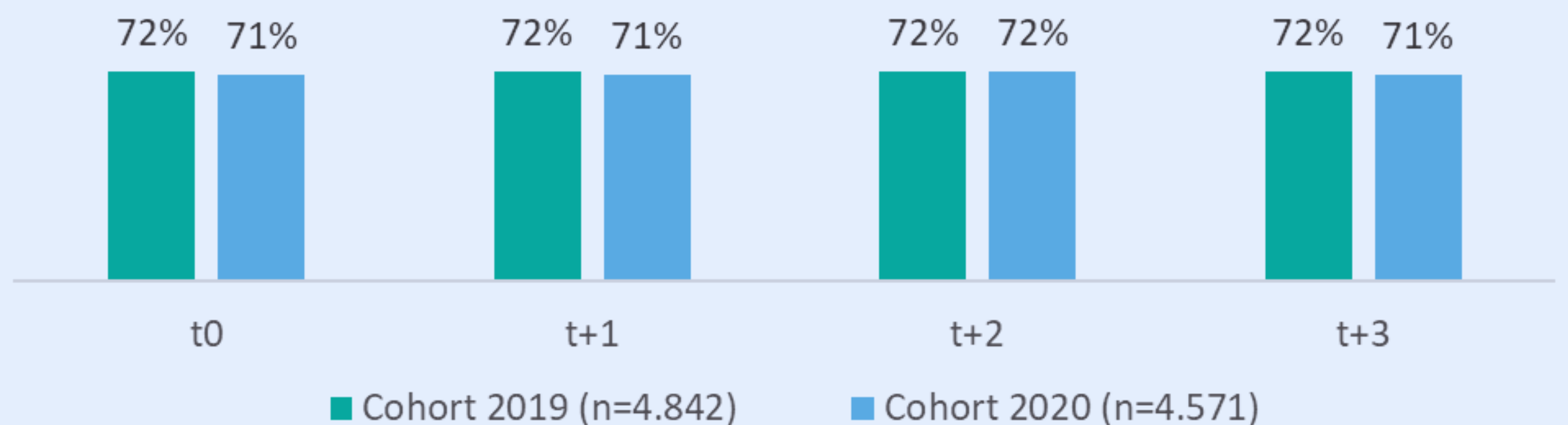
In de tussenevaluatie zijn cohorten van voor de wetswijziging (2017-2019) en daarna (2020-2022) met elkaar vergeleken. De tussenevaluatie laat geen aantoonbare effecten zien van de Wet op de beleidsdoelen. Voorbeelden hiervan zijn de arbeidsparticipatie en de financiële onafhankelijkheid:

Arbeidsparticipatie

Stijgt, maar niet meer dan vóór de Wet

De staven tonen het aandeel werkenden vanaf het scheidingsjaar (t0) tot drie jaar later (t+3)

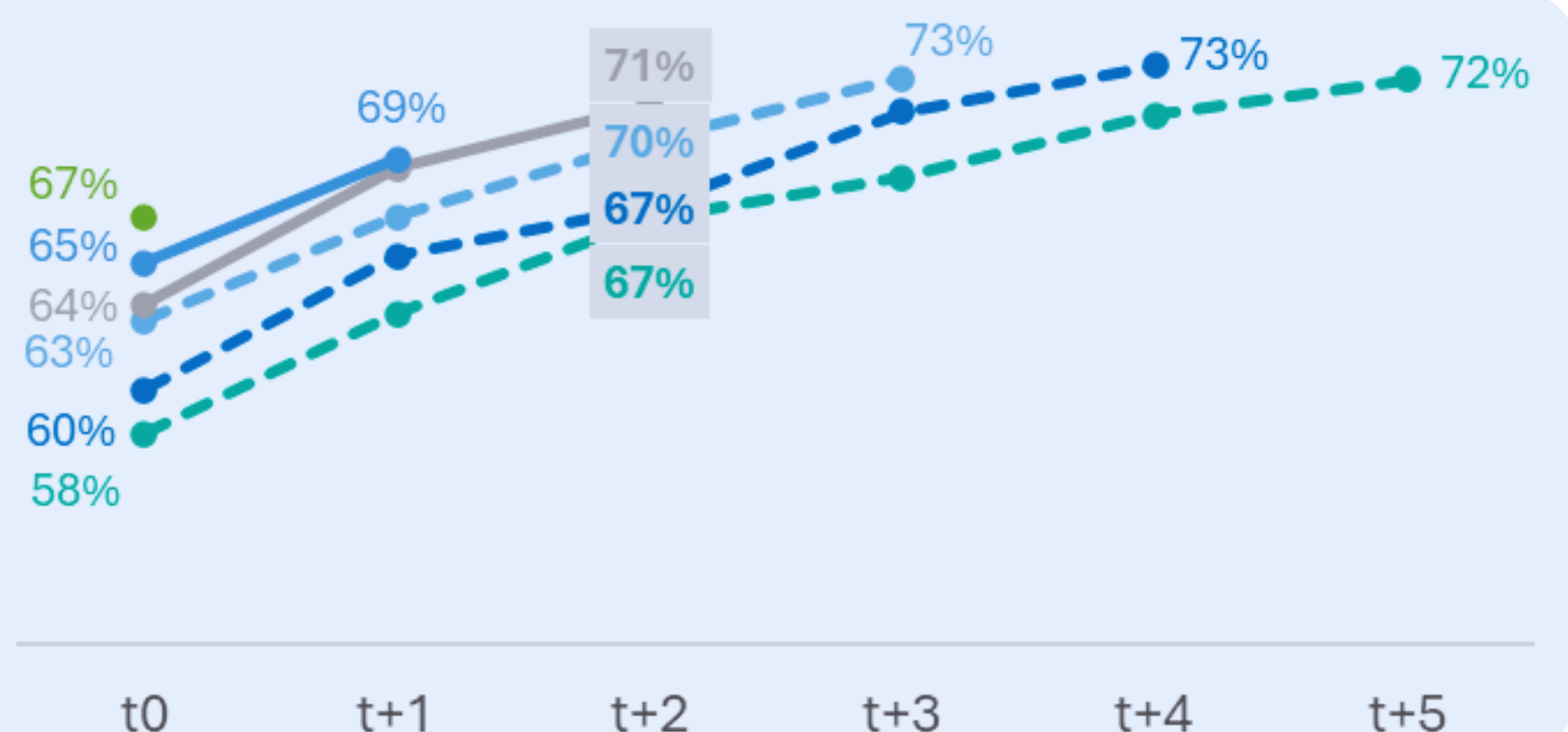
Aandeel partneralimentatiegerechtigden dat werkt, in het jaar van hun scheiding (t0) en jaren daarna (t+1,2,3)

Financiële onafhankelijkheid

Vergelijkbare groei vóór en ná de Wet

- Cohort 2017 (n=5.631)
- Cohort 2018 (n=5.130)
- Cohort 2019 (n=4.842)
- Cohort 2020 (n=4.571)
- Cohort 2021 (n=3.610)
- Cohort 2022 (n=2.650)

Daarnaast zijn er:

- Verschillen naar **opleidingsachtergrond**. Praktisch opgeleide alimentatiegerechtigden zijn minder financieel onafhankelijk dan theoretische opgeleiden. Hoewel de verschillen in de jaren na scheiding afnemen, blijft de kloof tussen opleidingsgroepen groot.
- Geen aanwijzingen dat de **koopkracht** van alimentatieplichtigen door de Wet is verbeterd (doel 2).
- Indicatoren die wijzen op **minder soepele scheidingen** (doel 3), zoals hoger beroep-procedures, dalen al jaren. Ook deze trend was al ingezet vóór de Wet.
- Geen effecten van de Wet gevonden voor andere verwachtingen, zoals **minder Rijksuitgaven** aan sociale voorzieningen.

Opvallend is wel dat de **hardheidsclausule** door rechters strikt lijkt te worden toegepast: de **effectiviteit** van de hardheidsclausule is daarom twijfelachtig.

Reflecties

1) Evalueer niet te vroeg: zorg dat bij de eindevaluatie de gehele alimentatietermijnen te overzien zijn.

2) Wees kritisch op hoe begrippen als financiële onafhankelijkheid zich verhouden tot de armoedegrens, zodat zelfredzaamheid van alimentatiegerechtigden goed in beeld komt.

3) Effectiviteit van de hardheidsclausule in het voorkomen van schrijnende gevallen vergt extra aandacht in de latere evaluatie.